

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3222/2021. (V. 28.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Székesfehérvári Törvényszék 7.Bpkf.121/2020/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a és az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, amelyben kérte Székesfehérvári Törvényszék 2020. március 18-án kelt 7.Bpkf.121/2020/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését a Székesfehérvári Járásbíróság 2020. február 5. napján hozott 4.Bpk.1073/2019/9. számú végzésére, a Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság 2019. június 27. napján hozott 1.Bpkf.139/2019/9. számú végzésére, és a Székesfehérvári Járásbíróság 2019. január 25. napján kelt 4.Bpk.915/2018/8. számú végzésére kiterjedő hatállyal.
- [2] Az indítványozó a támadott bírósági határozatok alaptörvény-ellenességét az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének XV. cikk (1) és (2) bekezdéseinek, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseinek a megsértése miatt tartotta megállapíthatónak.
- [3] Az indítványozó az alábbi hét büntetése összbüntetésbe foglalása iránt terjesztett elő több kérelmet az Alkotmánybíróság 10/2018. (VII. 18.) AB határozatára (a továbbiakban: Abh1.) hivatkozással.
- a) A Soproni Városi Bíróság 2012. május 10 napján kelt B.99/2011/97, illetve a Győri Törvényszék 3.Bf.204/2012/18. számú, 2012. szeptember 24. napján jogerőre emelkedett ítéletével kiszabott 4év börtönfokozatú szabadságvesztés, valamint mellékbüntetésként 4 év közügyektől eltiltás. A bűncselekmény elkövetési ideje 2010. július és augusztus hónapjai.
- b) A Székesfehérvári Járásbíróság 2014. március 14. napján kelt 3.B.568/2013/100. számú és 2014. március 17. napján jogerős ítéletével kiszabott 2 év 10 hó börtönfokozatú szabadságvesztés büntetés, és mellékbüntetésként 1 év közügyektől eltiltás. A bűncselekmény elkövetési ideje 2006. december 18. napja.
- c) A Székesfehérvári Járásbíróság 2012. október 11. napján kelt 10.B.743/2012/8. számú és a Székesfehérvári Törvényszék 2.Bf.15/2013/48. számú, 2015. szeptember 23. napján jogerőre emelkedett határozataival kiszabott 1 év börtön fokozatú szabadságvesztés és mellékbüntetésként 3 év közúti járművezetéstől eltiltás. A bűncselekmény elkövetési ideje 2010. július 19. napja.
- d) A Székesfehérvári Járásbíróság 2014. december 8. napján kelt 16.B.503/2014/12. számú és a Székesfehérvári Törvényszék 2.Bf.15/2013/48. számú 2015. szeptember 23. napján jogerőre emelkedett 6 hónap börtön fokozatú szabadságvesztés és 1 év közügyektől eltiltás. A bűncselekmény elkövetési ideje 2011. február 11. napja.
- e) A Székesfehérvári Városi Bíróság 2009. december 17. napján kelt 7.B.1392/2008/3. számú és a Fejér Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság 1.Bf.82/2010/3. számú, 2010. május 18. napján jogerős ítéletével kiszabott 1 év 6 hó börtönbüntetés, amelynek végrehajtását a bíróság 2 év próbaidőre felfüggesztette. A bűncselekmény elkövetési ideje 2004. január hónapja. Ezen szabadságvesztés végrehajtását utóbb a Soproni Városi Bíróság a B.99/2011/97. számú, 2012. május 10. napján kelt, és a Győri Törvényszék mint másodfokú bíróság Bf.204/2012/18. számú, 2012. szeptember 24-én jogerős határozatával rendelte el.
- f) A Budapesti II. és III. ker. Bíróság 2008. június 30. napján kelt 6.B.II.1737/2006/19. számú és a Fővárosi Bíróság Bf.10055/2008/48. számú, 2009. május 18. napján jogerős ítéletével kiszabott 1 év 2 hónap börtönbüntetés és 200 000 Ft pénzmellékbüntetés. A szabadságvesztés büntetés végrehajtását a bíróság 3 év próbaidőre felfüggesztette. A bűncselekmény elkövetési ideje 2004. július 13. Ezen szabadságvesztés végrehajtását utóbb a Soproni Városi Bíróság a B.99/2011/97. számú, 2012. május 10. napján kelt és a Győri Törvényszék mint másodfokú bíróság Bf.204/2012/18. számú, 2012. szeptember 24-én jogerős határozatával rendelte el.

- g) A Székesfehérvári Járásbíróság 2014. március 28. napján jogerőre emelkedett 15.B.571/2013/61. számú ítéletével kiszabott 10 hónap börtönbüntetés, amelynek a végrehajtását a bíróság 2 év próbaidőre felfüggesztette. A bűncselekmény elkövetési ideje 2004. október 11., 2004. június 6–november 3., 2005. november 17. Ezen szabadságvesztés végrehajtását utóbb a Zirci Járásbíróság a B.64/2015/52. számú, 2017. január 18. napján kelt és a Veszprémi Törvényszék mint másodfokú bíróság 3.Bf.152/2017/5. számú, 2017. június 26-án jogerős határozatával rendelte el.
- [4] Az indítványban megjelölt hét ítélet közül az első négyet a Székesfehérvári Járásbíróság 2016. március 18. napján jogerős 15.Beü.919/2016/20. számú ítéletével összbüntetésbe foglalta, és annak tartalmát 5 év 6 hónapban állapította meg. A bíróság az összbüntetésbe foglalás során az akkor még hatályos, a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény hatálybalépéséhez kapcsolódó átmeneti rendelkezésekről és egyes törvények módosításáról szóló 2012. évi CCXXIII. törvény (a továbbiakban: Btkátm.) 3. §-át alkalmazta. A büntetés kitöltésének utolsó napja 2017. szeptember 24. volt.
- [5] A fenti e) és f) pontok szerinti ítéleteket a Székesfehérvári Járásbíróság 2013. augusztus 13. napján kelt 3.Beü.218/2013/11. számú, és a Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság 2013. szeptember 19. napján jogerős Bkf.355/2013/2. számú ítéletével foglalta összbüntetésbe. Az összbüntetést a bíróságok 1 év 9 hónap börtönfokozatú szabadságvesztésben állapították meg, az ítélet a kezdőnapja 2019. július 25. volt, míg a kitöltése 2021. április 24.
- [6] A fenti g) pont szerinti büntetés az indítvány tanúsága szerint végrehajtásra vár. A büntetés kezdőnapja 2021. április 25., míg kitöltve szabadulása 2022. február 24. napján lesz esedékes. A büntetéseket a megjelölt ítéletek alapján az indítványozó 2015. február 6. napjától folyamatosan tölti.
- [7] Az indítványozó utalt rá, hogy a hét ítélet alapjául szolgáló bűncselekményeket kivétel nélkül a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) hatályba lépése, azaz 2013. július 1. előtt követte el, azonban a b), c) és d) pontok szerinti ítéletek csak 2013. július 1. napját követően emelkedtek jogerőre. Kifejtette továbbá, hogy az Abh1. indokolásának [78] és [79] bekezdéseire figyelemmel ítéletei kapcsán álláspontja szerint helye van ismételt összbüntetési eljárás lefolytatásának.
- [8] A Székesfehérvári Járásbíróság 4.Bpk.915/2018/8. számú végzésével az indítványozó összbüntetésbe foglalási indítványát elutasította. Ezen végzés kapcsán az indítványozó megjegyezte, hogy az elsőfokú bíróság elutasító végzésének a meghozatalakor a Kúria 2/2019. Büntető jogegységi határozata (a továbbiakban: BJE) még nem született meg. Az indítványozó kérelme alapján másodfokon eljáró Székesfehérvári Törvényszék 2019. június 27. napján meghozott 1.Bpkf.139/2019/9. számú határozatában egyetértett az elsőfokú bíróság megállapításával, ezért az indítványozó kérelmét elutasította.
- [9] Ezt követően fogadta el az Alkotmánybíróság az 1/2020. (I. 2.) AB határozatot (a továbbiakban: Abh2.), amelyben megállapította a BJE alaptörvény-ellenességét, egyúttal elrendelte a BJE alkalmazásával meghozott, jogerős határozattal lezárt büntetőeljárások felülvizsgálatát. Ennek következtében sor került az indítványozó összbüntetési indítványa alapján hozott, említett határozatok felülvizsgálatára is.
- [10] A felülvizsgálat eredményeként a Székesfehérvári Járásbíróság 2020. február 5. napján hozott 4.Bpk.1073/2019/9. számú végzésében azonban az indítványozó összbüntetési indítványát ismét elutasította. Az indítványozó rámutatott, hogy az indokolás tanúsága szerint a bíróság vizsgálata során figyelembe vette a BJE alaptörvény-ellenességét és megsemmisítését. Fenntartotta ugyanakkor azon korábbi bírói gyakorlatot, miszerint az összbüntetésbe foglaláskor az eljárás lefolytatása idején hatályos jogszabály rendelkezéseit kell alkalmazni, és a Btk. 2. §-ának az összbüntetési eljárásban nem tulajdonított jelentőséget. Az eljáró bíróság így az indítványozó szerint továbbra sem mérlegelte, hogy a két, időben egymást követő anyagi jogi szabályozás közül az esetében melyik alkalmazandó.
- [11] A Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság 2020. évi március 18. napján hozott 7.Bpkf.121/2020/3. számú végzésével az indítványozó kérelmét jogerősen is elutasította. A Székesfehérvári Törvényszék megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tévesen hivatkozott arra, hogy az elkövetéskori helyzetre nem lehet visszatérni, és hogy a hatályos Btk. rendelkezései az irányadók, ezért azt mellőzte a másodfokú határozatból. Az indítványozó kifogásai szerint ugyanakkor habár a Székesfehérvári Törvényszék megvizsgálta az a)–d) pontok szerinti, valamint az e)–f) pontok szerinti büntetések kvázi halmazati viszonyát, ami sajnos nem áll fenn, azonban a g) pontbeli ítéletet továbbra sem foglalta összbüntetésbe. Az indítványozó szerint a bíróságnak hivatalból vizsgálnia kellett volna a kvázi halmazat fennállását, hiszen az egész eljárás lényege az volt, hogy a Btkátm. időszakában hozott összbüntetéseket a bíróság jogilag rendezze. Az indítványozó szerint a g) pont szerinti ítélet mind az a)–d) pontbeli ítéleteket érintően hozott 15.Beü.919/2015/20. számú összbüntetéssel, mind

- az e)–f) pontokban megjelölt ítéletek kapcsán hozott Bkf.355/2013/2. számú összbüntetési ítélettel kvázi halmazati viszonyban áll.
- [12] A Székesfehérvári Törvényszék ugyanakkor nem vizsgálta meg a korábban meghozott 15.Beü.919/2015/20. és a Bkf.355/2013/2. számú ítéleteket, arra való hivatkozással, hogy azok a felülvizsgálati eljárásnak nem voltak tárgyai, mivel nem a BJE hatálya idején születtek.
- [13] Az indítványozó az alapjogi sérelem kifejtése körében előadta, hogy az eljáró bíróságok a Btk. alkalmazásával kizárták annak a lehetőségét, hogy az indítványozó büntetéseit a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Btk.) kedvezőbb szabályai alapján foglalják összbüntetésbe, holott az elbírált cselekmények elkövetési ideje 2004 és 2011 közé, vagyis a Btk. hatályba lépését megelőző időre esett. A bíróságok nem folytatták le továbbá a Btk. 2. §-a alapján annak a vizsgálatát, hogy az indítványozóra az elkövetés vagy az elbírálás idején hatályban lévő büntető törvény rendelkezései-e a kedvezőbbek. Ezzel szemben mindenfajta mérlegelés nélkül a hatályos Btk.-t és lényegében a megsemmisített Btkátm. 3. §-át alkalmazták. Ezért az indítványozó szerint a kifogásolt bírósági döntések sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamiság követelményéből levezethető jogbiztonságot, a kiszámíthatóság garanciáját és a visszame-nőleges hatályú jogalkotás tilalmát.
- [14] Úgy vélte továbbá az indítványozó, hogy joghátrányba került azon egyéb bírósági határozatok alanyaival szemben, akik esetében az eljáró bíróságok a Btk. 2. § (1)–(2) bekezdései alapján eljárva hozhattak döntést az össz-büntetésről, így esetében az Alaptörvény XV. cikk (1)–(2) bekezdéseinek a sérelme is megvalósult.
- [15] 2. A Székesfehérvári Járásbíróság 2020. február 5. napján hozott 4.Bpk.1073/2019/9. számú végzése értelmében az indítványozó 2019. augusztus 26. napján, 2019. szeptember 13. napján, 2019. október 7. napján, 2019. október 30. napján, 2019. december 30. napján és 2020. február 4. napján a bíróságra érkezett – tartalmilag több alkalommal módosított – beadványaiban ismételten az a)–g) pontokban nevesített ítéletek összbüntetésbe foglalását kérte a Székesfehérvári Járásbíróságtól. Kérelmében az Abh1.-re, továbbá az Abh2.-re hivatkozott. Az indokolás kifejezetten utal rá, hogy „[a] bíróság álláspontja szerint tehát az összbüntetésbe foglaláskor továbbra is az eljárás lefolytatása idején hatályos jogszabályt kell alkalmazni, a Btk. 2. §-ának ehhez képest nincs jelentősége. [...] Az összbüntetésbe foglalandó alapítéletekben szereplő cselekményeket már elbírálták, a kiszabott büntetések összbüntetésbe foglalásakor az elkövetéskori jogi helyzethez pedig továbbra sem lehet visszatérni.” (Végzés 5–6. oldal)
- [16] A Székesfehérvári Törvényszék 2020. március 18-án kelt 7.Bpkf.121/2020/3. számú végzésében az elsőfokú határozatot helyben hagyta. Az indokolás szerint az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg az elítélt előéleti adatait vizsgálva, hogy nincs jogszabályi lehetőség az indítványban szereplő ítéletekkel kiszabott büntetések összbüntetésbe foglalására. A másodfokú bíróság ugyanakkor szükségesnek tartotta, hogy az elsőfokú határozat indokolását pontosítsa.
- [17] Ezért a másodfokú bíróság határozata indokolásban kifejtette, hogy az Abh2., illetve az Abh1. együttes értelmezéséből az következik, hogy az általános, a Btk. 2. §-beli, hatályra vonatkozó szabályozás az irányadó összbüntetés esetében is. Így tehát téves az elsőfokú bíróság végzésében kifejtett azon álláspont, miszerint az elkövetéskori jogi helyzethez továbbra sem lehet visszatérni. Ebből következően téves továbbá az az indokolási elem is, amely szerint az indítványozó esetében a hatályos Btk. rendelkezései az irányadók. Az Alkotmánybírósági határozatokból az következik, hogy annak van jelentősége, az elítélt a bűncselekmények elkövetésekor milyen következményekkel számolhat, ideértve az összbüntetésbe foglalás lehetőségét is. Az indokolás további okfejtése szerint, mivel a konkrét esetben az elítélt által összbüntetésbe foglalni indítványozott szabadságvesztés büntetések alapja valamennyi esetben a Btk. hatályba lépését megelőzően elkövetett bűncselekmény volt, vizsgálni kellett, hogy az összbüntetésbe foglalásra az elkövetéskori, illetve az elbíráláskori Btk. alapján lehetőség van-e, illetve az elítéltre nézve melyik törvény alkalmazása a kedvezőbb.
- [18] A másodfokú bíróság eljárásában ezt a vizsgálatot elvégezte. Annak eredményeként megállapította, hogy az elítélt az általa összbüntetésbe foglalni kért alapítéletek közül az a), a c) és a d) pontban megjelölt alapítéletekkel elbírált bűncselekményeket az e), illetve az f) pontok alatti ítéletek jogerőre emelkedését követően követte el, így sem a régi Btk., sem a Btk. rendelkezései alapján nincs lehetőség az összbüntetésre foglalásra, hiszen annak általános feltétele, a kvázi halmazati viszony hiányzik.
- [19] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e. A befogadás visszautasítása esetén

az Alkotmánybíróság rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát [Abtv. 56. § (3) bekezdés].

- [20] A befogadhatóság feltételeit vizsgálva az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az indítvány az alábbiak szerint nem volt befogadható.
- [21] 4. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében alkotmányjogi panaszt az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés ellen lehet előterjeszteni. A jelen indítvány alapjául szolgáló összбüntetési eljárás a Székesfehérvári Törvényszék 7.Bpkf.121/2020/3. számú végzésével zárult. Ennek következtében a jelen ügyben ez a bírósági határozat minősült az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében a bírósági eljárást befejező, így alkotmányjogi panasszal támadható döntésnek.
- [22] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül kell benyújtani az ügyben első fokon eljáró bírósághoz címezve. A Székesfehérvári Törvényszék kifogásolt végzését az indítványozó 2020. május 5-én, a védője 2020. május 6-án vette át. Így az alkotmányjogi panasz előterjesztése 2020. június 3-án határidőben történt.
- [23] Részben tesz eleget ugyanakkor az indítvány az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében a határozott kérelemmel összefüggésben rögzített feltételeknek. Az indítványozó beadványában megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést (Abtv. 27. §), és az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés, XV. cikk (1) és (2) bekezdés, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdés]. Meghatározta az Alkotmánybíróság által vizsgálendő konkrét bírósági határozatokat, valamint kifejezett kérelmet fogalmazott meg a megsemmisítésükre. Megjelölte továbbá az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének a lényegét az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését érintően.
- [24] Nem fejtette ki ugyanakkor az indítványozó az alapjogi sérelem lényegét az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésével összefüggésben, továbbá nem adta elő az indokait arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény ezen rendelkezéseivel. Továbbá az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdésével összefüggésben sem adott elő az indítványozó olyan alkotmányjogilag értékelhető indokolást, amely érdemi vizsgálat alapjául szolgálhatott volna. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint ilyen indokolás hiányában az indítványi elem nem alkalmas érdemi elbírálásra {3075/2016. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [19]; 3231/2016. (XI. 18.) AB határozat, Indokolás [26]}. Erre tekintettel az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdésével, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésével kapcsolatos indítványi elemeket az Alkotmánybíróság érdemben nem vizsgálta.
- [25] 5. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján a befogadhatóságról dönteni jogosult tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja továbbá az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen az Abtv. 27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint az Abtv. 29–31. § szerinti tartalmi követelményeket. Ezeket a feltételeket vizsgálva az Alkotmánybíróság az alábbi következtetésekre jutott.
- [26] Az indítvány eleget tesz az Abtv. 27. § (1) bekezdéséből fakadó kritériumoknak, mivel az indítványozó a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette. A támadott döntéseket érintően továbbá az indítványozó alkotmányjogi panasz előterjesztésére jogosultnak tekinthető, és figyelemmel arra, hogy a megsemmisíteni kért bírósági határozatok az indítványozó szabadságvesztés büntetéseivel kapcsolatosak, nyilvánvalóan érintett is.
- [27] Az Abtv. 29. §-a alapján az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának az is feltétele, hogy az indítvány a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {erről lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30], illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [28] Az indítványozónak az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, vagyis a visszaható hatály tilalmával kapcsolatos kifogásait az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság a következőképpen értékelte.
- [29] Az indítványozói felvetésekkel összefüggésben az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is hangsúlyozza: az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés d) pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi

panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslással (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor [3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]].

- [30] Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon [3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]].
- [31] A konkrét indítvány kapcsán az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panasza valójában a bírósági eljárás felülbírálatára irányult. Az indítványban foglalt alkotmányossági aggályokon keresztül az indítványozó az eljáró bíróságok jogalkalmazásának a helytállóságát vitatta és a támadott határozatokban foglalt döntést magát, annak hátrányos voltát tekintette alapjogi sérelemnek. Az indítványozó alapjogi sérelmét voltaképpen abból vezette le, hogy a bíróságok álláspontja szerint nem, illetve tévesen alkalmazták a Btk. 2. §-át, amikor a büntetéseit nem foglalták összbüntetésbe.
- [32] Ezzel szemben a kifogásolt másodfokú határozat kifejezetten hivatkozik az Abh1. és az Abh2. megállapításaira, valamint arra is, hogy ezen alkotmánybírósági határozatok együttes értelmezéséből következően a Btk. 2. §-beli szabályozás az irányadó összbüntetés esetében is. A másodfokú bíróság emellett a határozatában azt is kiemelte, hogy vizsgálnia kellett: az összbüntetésbe foglalásra az elkövetéskori, illetve az elbíráláskori Btk. alapján lehetőség van-e, illetve az elítélre nézve melyik törvény alkalmazása a kedvezőbb. A másodfokú határozat tanúsága szerint továbbá a bíróság eljárásában ezt a vizsgálatot el is végezte.
- [33] Az Alkotmánybíróság ezért úgy ítélte meg, hogy az indítványozó által megfogalmazott kifogások alapján nem állapítható meg a támadott bírói döntéseket érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye, és nem merül fel alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés sem.
- [34] 6. Minderre figyelemmel az Alkotmánybíróság az indítvány vizsgálata alapján arra a megállapításra jutott, hogy az nem felel meg az alkotmányjogi panaszok befogadhatóságával szemben támasztott követelményeknek, és az alkotmányjogi panasz befogadását az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjára figyelemmel visszautasította.

Budapest, 2021. május 11.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Sulyok Tamás
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1012/2020.

